

De bonis & malis vitæ humanæ.

1. Omnis finis motionis est bonum aliquod.
2. Hæc definitio, *bonum est quod omnia appetunt*, non est accurata.
3. Boni formalis ratio posita est in *convenientiâ* cum naturâ ejus cujus bonum esse dicitur.
4. Bonorum vitæ humanæ alia sunt *interna*, alia *externa*.
5. Bona interna aut animi, aut corporis bona sunt.
6. Bona externa ad internorum vel *acquisitionem*, vel *conservationem*, vel *usum & perfectionem* pertinent.
7. Quoddam bonum externum internis præstantius est.
8. Bonorum vitæ humanæ gradus æstimantur ex gradibus convenientiæ cum natura humana.
9. Malorum natura, species & gradus ex naturâ, speciebus & gradibus bonorum cognoscuntur.
10. Unumquodque dogma definitivum actûs honesti aut turpis obligatorium est.

De Summo bono & felicitate humana.

1. Inter summum vitæ humanæ bonum & beatitudinem aliquod discrimen videtur intercedere.
2. Summum vitæ humanæ bonum in operatione hominis optimâ & perfectissima consistit.
3. Operatio hominis præstantissima æstimatur non solum ex gradu potentiæ operantis; sed etiam ex gradu objecti operationis.

4. Præ-